

[Pinholt.]

føre, kan ogsaa se tiltrækkende ud og kan maaske ogsaa være gode; men sikker paa det er jeg ikke. Men der er en Ting, som gør, at i alle Tilfælde Refusionsreglerne indtil videre vil have Vanskelighed ved at vinde min Tilslutning, det er, at den enkelte Kommunes gennemførte Sparsommelighed vil ikke komme til sin Ret i samme Grad her, som under de nuværende Forhold. Det er aldeles givet, at den enkelte Kommunes samvittighedsfulde og dygtige Administration, det, som giver Kommunen en udmærket Stilling økonomisk, vil noget forflygtiges ved de Refusionsregler, vi faar her; og inden jeg for mit Vedkommende faar Sikkerhed for, at det ikke er i en saadan Grad, at man maa befrygte, at det maa betage Kommunerne Lysten til hver for sig at være økonomiske, vil jeg ikke kunne give min Stemme til dette Lovforslag.

Jeg siger: Lad os stige ned paa Jorden alle sammen, ogsaa den højtærede Minister. Lad os gaa sammen med hinanden, ikke den ene som den højtbegavede og den meget sagkyndige — selv om han ogsaa er det —, lad os sætte os ved Siden af hinanden og prøve at faa et Resultat ud af det sammen med det, som skal komme til Efteraaret.

Nu har den højtærede Minister ogsaa sagt, at det var i og for sig noget nyt, at man vilde til en saadan Sammenfatning, det var noget nyt, man havde tænkt paa. Det er det maaske. Jeg har kendt den højtærede Minister i mange Aar, vi har arbejdet sammen, jeg har siddet sammen med ham i „Sogneraadstidende“ i sin Tid. Jeg tror for Resten, at vi tidligere har talt om, at det vilde være godt at faa en saadan Sammenfatning, jeg ser i alt Fald, at jeg i et gammelt Foredrag, jeg har holdt i 1915, vistnok ogsaa efter en Samtale med den højtærede Minister, har sagt, at vi bliver nødt til efterhaanden at komme til en Simplifikation af alle disse Sager, vi bliver nødt til en Gang at faa det ændret, saa vi faar en Sammenfatning af denne Lovgivning, som har været tilfældig hidindtil.

Men nu har vi et meget stort Materiale, som vi kan bygge paa, og det er da det, jeg vil sige til det kommende Udvalg: Lad os nu faa en virkelig grundig Gennemgang af disse Forhold, og lad os tage saa meget Materiale ind, at vi er sikre paa, hvor vi

gaar hen. Jeg er ikke uden Erfaring i saa Henseende. Jeg husker fra den Gang, vi lavede Loven om kommunal Ejendomsskyld, at vi fik et overmaade omfattende Materiale ind, som gav os fuldkommen Sikkerhed for, hvor vi gik hen, som gav os fuldkommen Sikkerhed for, hvad Resultatet vilde blive.

Det er det, jeg vil slutte med at sige: Lad os nu tage fat paa et Arbejde, som kan føre til, at vi faar gennemdrøftet hele dette Spørgsmaal og faar set paa, hvad Forenklingen i det hele vil komme til at betyde. Jeg skal ikke udtale mig om nogen Enkelt-
hed ellers, om de Beløb, som skal til, og om de Skatter, som skal til, og alt dette. Det skal jeg lade ligge i Øjeblikket, men det er selvfølgelig et meget vigtigt Moment, som ogsaa maa overvejes, naar vi endelig ser, om den enkelte Kommunes dygtige Administration fremdeles kan blive en Faktor, der kan regnes med i Kommunen, eller man sammenfatter det hele, saaledes at der i Virkeligheden bliver Udfloden mellem alle Kommunerne. Jeg har den Anskuelse, den kan ikke være fejl, at i Norge, hvor man har Herredskommuner, altsaa meget store Omraader, der er det Fællesskab, de har Aarsag til, at de norske Kommuner sidder i en Stilling, der er langt svagere end den, Kommunerne sidder i her i Landet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Holger Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at de 4 nu behandlede Lovforslag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 29. Marts 1924.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4657; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4014).